

26. 3. v 15.00 Dívčí válka

DS Třeštici při ZŠ Třešť

Hodnotí Vladimír Altán Mátl

Komedie / Autor: F. R. Čech / 60 minut bez přestávky

Soubor Třeštici při ZŠ v Třešti si pro realizaci vybral komedii Františka Ringo Čecha Dívčí válka. Jak vyplynulo z diskuse, hlavní motivací bylo především pobavit se navzájem a pobavit diváka.

Tomuto kusu rozhodně nelze upřít zábavnou ambici, která vychází především ze slovního humoru postaveného na dvojsmyslném významu vyřčených slov. A zde se vkrádá stěžejní otázka, zda je takto zjednodušený výběr pro mladé, v podstatě začínající divadelníky, vhodný. Možná i proto, že hra vznikla již v roce 1986, tedy v době, kdy mnohá společenská klišé měla jiný, často skrytý význam. Tvůrci naštěstí provedli několik textových úprav, které původně ostré hrany obrousily. Zbavit se jich zcela však není možné.

Když pomineme tuto kardinální otázku a podíváme se na inscenaci očima běžného diváka, můžeme se v klidu nechat ukolébat energií souboru, který k dílu přistupuje s nadšením a má i jistý tah na branku.

Začátek inscenace, kdy přicházejí smuteční hosté na Libušin pohřeb za doprovodu Pochodu padlých revolucionářů, slibuje, že tvůrci budou k textu přistupovat s nadhledem a odstupem. Což se však, bohužel, nakonec neděje. Tým v podstatě kopíruje Čechovu inscenaci a nepřináší, až na pár výjimek, nic navíc. To by snad stačilo, pokud by ambice nesahaly výše než k již zmíněné snaze pobavit diváky. Soubor využívá i hudební složku, kdy sbor zpívá spolu s protagonisty na jevišti a využívá ji i pro představby za zataženou oponou. Závěrečná píseň pak slouží i k vyjádření myšlenky, že se ve vztazích mezi muži a ženami za tak dlouhou dobu (od dob starých bájí a pověstí) nic zásadního nezměnilo. S tím se dá i nedá souhlasit. To ponechám k laskavému uvážení každého diváka.

Rozhodně nebylo a není mým záměrem znechutit mladým a sympatickým hercům jejich nadšení pro divadelní tvůrčí práci. Je na nich vidět, že disponují nesporným talentem a když mají příležitost, dokážou do inscenace přinést i svou vlastní invenci (Frýdlant!). Poměrně zdařilé je i ztvárnění scény bitvy, která končí společným tancem žen i mužů ve stejném rytmu. Vtipné a povedené!

Mám radost, že se najdou lidé, kteří s mladými lidmi pracují a odkrývají jim fenomén (nejen) amatérského divadla. Všechna čest! Jen bych se přimlouval za to, aby byl protagonistům dán větší prostor pro vlastní vyjádření. Mohli bychom se dočkat zajímavých výstupů. Přeji jim do budoucna lepší výběr textů a těším se, až se s nimi budu moci opět setkat.